

Как ще го постигнем?

Всичко това звучи толкова хубаво, че е трудно да повярваш, че някой ще му се противопостави. Въпреки това има много такива хора. Управляващите няма да се откажат от властта и привилегиите си, само защото смятат, че не е честно само те да ги имат, затова те трябва да им бъдат отнети. Въпреки малобройността си те разполагат с полиция, която да ни тероризира, затвори, в които да ни заключат, войска, която да ни убива, училища и корпоративни медии, които да ни залъгват и всякакви други институции, които да ни правят мекушави и покорни. Именно заради това имаме нужда от революция. Първоначално - на идеите. Трябва да спрем да разсъждаваме като роби; да спрем да вярваме в тяхната система. Защо трябва да се подчиняваме на техните закони, които пазят собствеността и привилегиите им? Трябва да започнем да се виждаме един друг като равни и да се обединим, въпреки опитите им да ни разделят чрез расизъм, сексизъм и всякакви други глупави предрасъдъци.

Въпреки това промяната на идеите ни не е достатъчна. Трябва да се борим с капитализма директно на улиците. На нашите улици. Полицията трябва да бъде изритана от кварталите заедно с информаторите ѝ. Офисите, фабриките, земята трябва да бъдат в ръцете на онези, които работят в тях и нека шефовете видят докъде ще стигнат без нас!

Какво да направя аз?

Организирайте се. Съберете се с хора с вашите виждания, направете група във вашия квартал и се научете да живеете без полиция, общински съвет, бюрокрация и всякакви държавни власти. Обединете се с колегите си и изисквайте по-високи заплати и по-добри условия за труд. Ако шефът ви откаже, използвайте преки действия (като стачки например). Ако синдикатът ви не ви подкрепи, действайте въпреки всичко. Свържете се с други хора във вашето училище или университет и действайте.

Каквото и да правите, действайте! Най-важното нещо е да сме активни. Капитализмът няма да падне сам, нужни ще са директните действия на обикновените хора като нас, за да изградим едно по-добро, справедливо и свободно общество.

Не забравяйте, че преките действия на обикновените хора от Поинци спряха отровните златни мини. Можем да постигнем всичко, стига да действаме заедно!

Нека бъдем реалисти - да изискваме невъзможното!

Превод и допълнения:
Автономна безвластническа група
“АНАРХОСЪПРОТИВА”

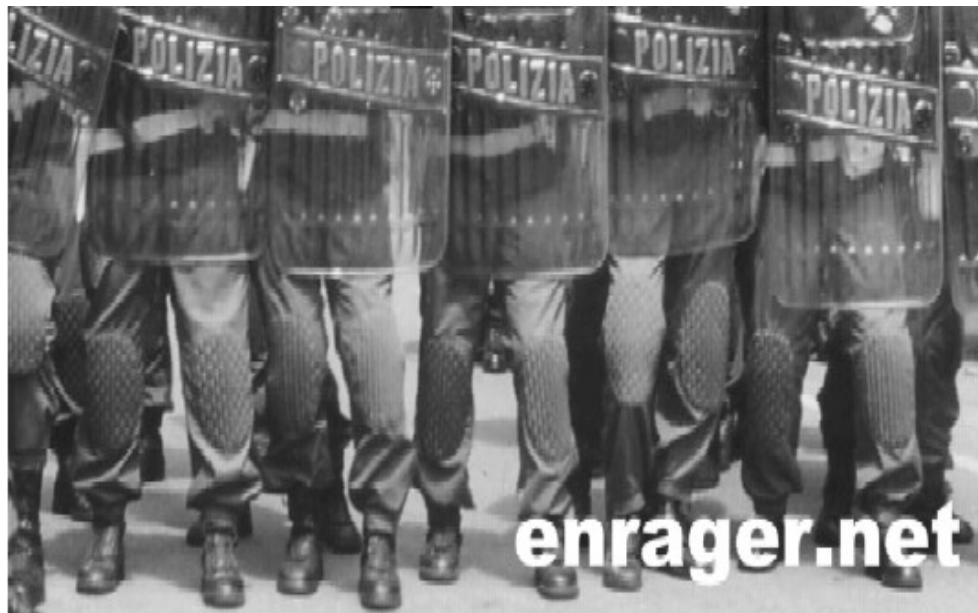
За контакти: aresistance@riseup.net

АНАРХИЗЪМ

или

КАПИТАЛИЗЪМ ?

Какво е Капитализъм?

Живеем в наистина красив свят. Безспорно има достатъчно от всичко, за да може всеки да живее приятно. Все пак, докато богатите живеят в разкош, повечето от нас робуват цял живот, за да преживеят някак си. Управляващата класа притежава всичко, контролира правителствата, световните богатства и ресурси. Ние, работническата класа, нямаме нищо и можем единствено да правим едно от следните три неща: да работим, да се молим за помощи или да крадем. Много от нас във всевъзможните си опити да свържат двата края, биват изпращани в затвора.

На това е базиран капитализмът: ние трябва да продаваме нашата трудоспособност (и съответно времето от нашия живот), за да получим заплата. Нашата работа произвежда неща и предоставя услуги. Но стойността на заплатата ни е по-малка от тази на продуктите и услугите, които осигуряваме. Разликата между стойността на това, което сме направили и това, което са ни платили е печалбата, която е открадната от нас. Например човек, отговарящ на телефонни обаждания, прави 200 лева на ден, но получава само 10 лева. Останалото се взема от шефа и се нарича “печалба” – която шефът мисли, че му принадлежи, само защото притежава офиса и телефоните в него! Следователно, за да правиш пари, ти първо трябва да имаш достатъчно пари, за да притежаваш нещо. Така, чрез системата, богатите стават по-богати и по-силни, докато ние ставаме по-бедни и разбира се по-слаби.

Ние смятаме, че хората, които вършат работата, трябва да получават всичко от нея!

Капитализмът произвежда нещата, за да печели, а не защото са необходими. Така например в бедните африкански страни, големите корпорации произвеждат продаващи се култури като памук, докато наоколо милиони хора умират от глад. Ако не можеш да си платиш билет за автобуса, тогава няма да се качваш. Ако се нуждаеш от операция и нямаш пари, чакаш и се молиш на държавата да ти помогне, но ако имаш пари, можеш да отидеш когато си искаш в някоя частна клиника и да получиш необходимите медицински услуги. Това се случва навсякъде по света. Хората с пари получават каквото си поискат, а другите, които нямат, не получават нищо. Проблемът не се състои в преправянето на капитализма, проблемът е самия капитализъм. Войните, бедността, престъпленията, гладът, унищожаването на околната среда: всичко това е знак, че капитализмът работи “перфектно”. Това са знаци, че той е неустойчив и трябва да бъде разрушен и заменен.

С какво искаме да го заменим?

Ние не искаме да заменим една управляваща класа с друга, както стана в СССР. Искаме да унищожим държавата и привилегиите на богатите. Искаме да се отървем от контрола, който полицията, правителството и шефовете имат над всекидневния ни живот. Искаме работниците сами да контролират работните си места и да видим обикновени хора, управляващи света заедно без пари, йерархия и власт. Това ние наричаме “Анархия”.

Всичко това звучи много трудно постижимо, но всъщност е по-реалистично, отколкото си мислим. Помислете относно това, кой върши важната работа в обществото, т.е. кои хора произвеждат стоките и услугите. Това сме ние! Ние знаем много добре как да ръководим работните си места, фермите, фабриките, фирмите и всичко останало, защото ние сме хората, които всеки ден вършат това.

Това, което шефовете правят, е да прибират големия пай от печалбата. А сега помислете, колко по-малко бихме работили ако хората, вършещи безполезна работа (счетоводители, борсови посредници, войници, полицаи и т.н), се захванат с нещо полезно. Тогава бихме имали много време, за да правим това, което наистина желаем и бихме изживели мечтите и желанията си. Бихме били много по-щастливи и по-склонни да помагаме на другите, защото нямаше да прахосваме по-голямата част от живота си, работейки скучни и безсмислени работи или подготвяйки се да бъдем “добри” и “продуктивни” работници в училищата и университетите.

Задайте си въпроса: Колко време прекарах тази седмица с хората, които обичам?

А сега се запитайте: Колко време прекарах тази седмица на работа?

Всичко, което бихме създали, ще е в наша полза и така ще сме по-склонни да работим усилено. Отличен пример за това е времето на Испанската Революция, когато ръководените от анархистите (т.е. самоорганизираните се работници) фабрики са били много по-продуктивни от тези, намиращи се под капиталистически контрол. А и днес в Аржентина работниците от фабриката за керамични плочки “Зенон Керамикс” изритаха своя шеф и започнаха да я управляват сами: така само за два дни си докарват парите, които преди са получавали за месец. Идеята, че нищо не би се свършило ако няма главна “водеща” група или индивид е смешна. Идеята, че работим по-усилено, когато някой ни диша във врата, взема печалбата от нашата работа и ни казва какво да правим, не е особено смислена, когато се вгледате по-внимателно в нея.

На голямо корпоративно съвещание един от говорителите попитал, защо след като са се потили 8 часа на работното си място, хората се прибират у дома и се захващат с домакинска или градинарска работа. Отговорът е прост. Правим го, защото го искаме. Когато сме на работа, знаем, че нямаме изгода да бачкаме здраво и веднага щом шефът изчезне, се измъкваме от задълженията си. Защо трябва да работим усилено за някого, който постоянно се разпорежда с нас и ни шпионира (да не споменаваме факта, че прибира по-голямата част от плодовете на нашия труд)?

В градината или в дома ние правим това, което искаме, когато го поискаме, за наша собствена облага и така бихме работили по-усилено за себе си, отколкото за някой алчен за пари шеф, който ни заповядва и контролира.

Неща като това от ежедневието, са пример за приложението на Анархията и по-важното – за приложението и от обикновени хора, справящи се някак с всекидневния живот. Неща като това показват, че е възможен свят без правителствена власт, полиция и йерархия. Неща като това показват, че Анархията е възможна.

- *Анархизъм в действие – колективизиран трамвай по време на Испанската революция. CNT е анархисткият синдикат, който по това време е бил най-големият синдикат в страната.*

